

॥ २४ ॥ २५ ॥ इत्यारण्यकेप० नै० भारतभा० पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥६३॥

तेषामेव प्रभावेण प्रविष्टो ह मलक्षितः ॥ प्रविशंतं न मां कश्चिदपश्यन्नाप्यवारयत् ॥ २४ ॥ एतदर्थं महं भद्रे प्रेषितः सुरसत्तमैः ॥ एतच्छ्रुत्वा शुभे बुद्धिं प्रकुरुष्व यथेच्छसि ॥ २५ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यानपर्वणि नलस्य देवदौत्ये पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥

सानमस्कृत्य देवेभ्यः प्रहस्य नलमब्रवीत् ॥ प्रणयस्व यथाश्रद्धं राजन् किं करवाणि ते ॥ १ ॥ अहं चैव हि यच्चान्यन्ममास्ति वसुकिंचन ॥ तत्सर्वं तव विश्रब्धं कुरु प्रणयमीश्वर ॥ २ ॥ हंसानां वचनं यत्तु तन्मां दहति पार्थिव ॥ त्वत्कृते हि मया वीरराजानः सन्निपातिताः ॥ ३ ॥ यदि त्वं भजमानां मां प्रत्याख्यास्यसि मानद ॥ विषमं भिजलं रज्जुमास्थस्येतव कारणात् ॥ ४ ॥ एवमुक्तस्तु वै देव्या नलस्तां प्रत्युवाच ह ॥ तिष्ठत्सु लोकपालेषु कथं मानुषमिच्छसि ॥ ५ ॥ येषामहं लोककृतामीश्वराणां महात्मनां ॥ न पादरजसा तुल्यो मनस्तत्तेषु वर्त्ततां ॥ ६ ॥ विप्रियं त्याचरन्मर्त्यो देवानां मृत्युमृच्छति ॥ त्राहि मामनवद्यां गिरयस्व सुरोत्तमान् ॥ ७ ॥ विरजांसि च वासांसि दिव्याश्चित्राः सजस्तथा ॥ भूषणानि तु मुख्यानि देवान्नाप्यतु भुंक्ष्व वै ॥ ८ ॥ यद्दमांष्ट्रिणीं कृत्स्नां संक्षिप्य ग्रसते पुनः ॥ हुताशमीं शिंदेवानां कातं न वरयेत्यति ॥ ९ ॥ यस्य दंडभयात्सर्वे भूतग्राभाः समागताः ॥ धर्ममेवानुरुध्यंति कातं न वरयेत्यति ॥ १० ॥ धर्मात्मानं महात्मानं दैत्यदानवमर्दनं ॥ महेंद्रं सर्वदेवानां कातं न वरयेत्यति ॥ ११ ॥ क्रियतामविशं केन मनसा यदि मन्यसे ॥ वरुणं लोकपालानां सुहृदां क्यमिदं शृणु ॥ १२ ॥ नैष धेनैव मुक्तासादमयं तीवचो ब्रवीत् ॥ स माप्नुताभ्यां नेत्राभ्यां शोकजेनाथ वारिणा ॥ १३ ॥ देवेभ्यो हं नमस्कृत्य सर्वेभ्यः पृथिवीपते ॥ वृणे त्वामेव भर्तारं सत्यमेतद्वीमिति ॥ १४ ॥ तामुवाच ततो राजा वैपमानां कृतां जलिं ॥ दौत्येनागत्य कल्याणितया भद्रे विधीयतां ॥ १५ ॥ कथं ह्यहं प्रतिश्रुत्य देवतानां विशेषतः ॥ परार्थे यत्नमारभ्य कथं स्वार्थमिहोत्सहे ॥ १६ ॥ एष धर्मो यदि स्वार्थो ममापि भविता ततः ॥ एवं स्वार्थं करिष्यामि तथा भद्रे विधीयतां ॥ १७ ॥ ततो बाष्पाकुलां वाचं दमयंती शुचिस्मिता ॥ प्रत्याहरंती शनैः कर्णलं राजानमब्रवीत् ॥ १८ ॥ उपायो यमयाहं शो निरपायो नरेश्वर ॥ येन दोषो न भविता तव राजन् कथंचन ॥ १९ ॥ त्वं चैव हिनरश्रेष्ठ देवाश्चैव द्रुपदुरोगमाः ॥ आयांतु स हिताः सर्वे मम यत्र स्वयं वरः ॥ २० ॥ ततो हं लोकपालानां सन्निधौ त्वानरेश्वर ॥ वरयिष्ये नरव्याघ्रनैवं दोषो भविष्यति ॥ २१ ॥

स्यान्तथा प्रणयं परिणयनं विवाहं ॥ २ ॥ सन्निपातिताः मेलिताः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥